

51. Prinsessan och båtsmannen.

- MELODI. a. VÅ, I.N.E. Saml. O. A. (P) j. LF, S.L.S. 523, 69. (T)
 Översikt. b. PO, Nyl. III, 59. (B) k. TÖ, S.L.S. 508, 77. (N)
 c. PÅ, I.N.E. Saml. O. A. l. PA, S.L.S. 16, 142. (E)
 d. HO, S.L.S. 512, 68. (S) m. HO, S.L.S. 352, 93. (V)
 e. KO, S.L.S. 383, 48. (D) n. KB-NV-TJ, S.L.S. 11, 9.
 f. FB, I.N.E. Saml. O. A. (R) o. BO, I.N.E. Saml. O. A.
 g. HI, S.L.S. 367, 132. p. Kristinestad, R6, 205, 99; även
 h. EN, I.N.E. Borenius-Lähteenkor- S.L.S. 126, 57.
 vas saml. n:r 17; även Nyl. III, q. RE, S.L.S. 94, 38.
 61. (F) r. HO, S.L.S. 367, 140. (O)
 i. HI, S.L.S. 383, 53. s. HO, S.L.S. 367, 141. (O)

Varianter. a. Ål, Vårdö.
 Sj. *Serafina Björklund.*

Uppt. Otto Andersson.

Jungfrun satt i kam-ma-ren och syd-de guld på skinn, så kom där en
 båts-man tal - - tan-des in. De spel-te, de spel-te gull-tär - ning.

b.¹ Nl, Pojo.

Jung-frun satt i kam-ma-ren och träd-de guld på skinn. Så
 kom lil - la båts - man slan-kan - des där in. Men de
 spel - te, och de spe - la - de guld - tär - ning.

c. Nl, Pernå.

Sj. *Hugo Bergroth* (enligt tradition från 1875).

Uppt. Otto Andersson.

Och hör du bec - ki båts-man vad jag dig sä - ga

¹ Orig. tonart h-moll.

vill. Har du ej lust att spe - la, har du ej lust att
spe - - la gull - tär - nin - gar med mig?

d. Åb, Houtskär, Berghamn.

Sj. *Alma Fellman*, f. 1878, Föglö.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1929.

Jung-frun satt i kam-ma-ren och syd-de gull på skinn, så kom där en un-ger
båtsman tul-tan-de dit in. De lek-te, de spel-te gull - tär - ning.

e. Åb, Körpo, Österskär.

Sj. *Anna Johansson*, f. 1874.Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

Jungfrun satt i kam-ma-ren och syd-de guld på skinn, då kom där en
båtsman lul - - tan-des in. De lek-te, de spel-te guld-tär-ning.

f. Åb, Finby.

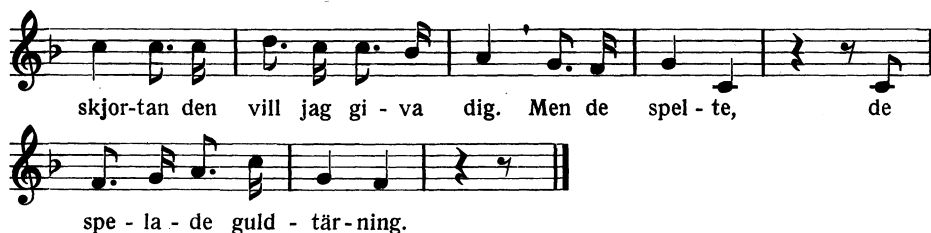
Sj. *Tilda Troberg*.Uppt. *Otto Andersson*.

Förs - ta gull-tär-nin-gen på ta-vel-bor-det rann. Li - ten båtsman
spe - la - de, men sköna jungfrun vann. De spel-te, de spel-te gull-tär-ning.

g. Åb, Hitis, Bötesö.

Sj. *Axel Gustavsson*, f. 1885.Uppt. *Greta Dahlström* 1924.

Och hör du li - ten båtsman, gå nu i - från mig, sil - kes - stic - kad

skjor-tan den vill jag gi - va dig. Men de spel - te, de
spe - la - de guld - tär - ning.

h. *Ni*, Ekenäs skärgård.Sj. *H. Åkerman*, Borgå (lärt visan av en soldat Lilja från Ekenäs skärgård).Uppt. *A. A. Borenus* 1879.

Hör du nu bec-ki båtsman, va ja nu sä-ger dej. Vill du in-te
spe-la gull-tär-ning me mej? Hej hopp fa-di-ral-lal-lej, hej fa-di-
ral-lal-lal-lej. Gull-tär-ning me mej.
2. Spe--la gull-tär-ning med dej? Men ja har ju in-gen-ting att
sät-ta opp mot dej. Hej o. s. v.

i. *Åb*, Hitis, Högsåra.Sj. *Svante Söderström*, f. 1864.Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

Och hör du bec-ki båtsman vad jag nu sä-ger dej, säj vil-le du
kas-ta gull-tär-ning med mej? Hej sjung hoppfa-di-ral-lal-lej, hej sjung
hopp-fa-di-ral-lal-lej. Gull-tär-ning med mej.

j. Öb, Lappfjärd, Dagsmark.
Sj. *Adelina Lillkull*, f. 1876.

Uppt. Alfild Adolfsson 1930.

Och hör du bec-ki båtsman vad jag nu sä-ger dig. Säg vill du in-tet
spe-la guld-tärning med mig? Hej hopp fa-di-ral-lal-lej, hej sjung hopp fa-di-
ral-lal-lej. Gull--tär-ning med mig.

k. Åb, Töfsala, Kalsor.
Sj. *Charlotta Vesterberg*, f. 1873.

Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

Och jungfrun satt i kam-ma-ren och syd-de gull på skinn, så
kom-mo där en båtsman, den bad hon sti-ga in. Hej sjung fra-li-ral-lal-
lej, hej sjung fra-li-ral-lal--lej. Den bad hon sti-ga in.

l. Åb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Jungfrun satt på trap-pan och syd-de guld och skinn, så kom-mo där en
båtsman, som vil-le där gå in. Hej sjung hopp-fa-di-ral-lal-lej, hej sjung
hopp-fa-di-ral-lal-lej. Som vil-le där gå in.

m. Åb, Houtskär, Bastvik.
Sj. *Matilda Andersson*, f. 1849.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

Och jungfrun satt i kam-ma-ren och träd-de guld på skinn. Då

kom där en båtsman den bad hon sti-ga in. Hej sjung hopp fa-di-ral-lal-lej, hej sjung fa-di-ral-lal-lej. Den bad hon sti-ga in.

n. Öb, Kronoby—Nedervetil—Terjärv.

Uppt. M. Åkerlund 1882.

Den för-sta gull-tär-ning på raf-fel-bor-det rann, och lil-la jungfrun tap-pa-de och skö-na båtsman vann. Kom hej, kom fa-di-ral-lal-lej, hej, kom fa-dia-rallal-lej. Och skö-na båtsman vann.

o. Nl, Borgå, Kurböle.

Sj. Lovisa Blomkvist, f. 1846.

Uppt. Otto Andersson 1908.

Och hör du li-ten båts-man, vad jag dig sä-ja vill. Har du ej lust att spe-la gull-tär-ning med mig? Hej hopp fa-di-ral-la-la, fa-ra-di-ral-la-la. Gull-tär-nin-gar med mig.

p. Öb, Kristinestad.

»Inlärdes år 1843»¹

Uppt. O. R. Sjöberg 1893.

Den för-sta gull-tär-ning Och lil-la båtsman tap-pa-de och skö-na jungfrun vann. Sjung

¹ Anm. av uppt.² Enligt variant (S.L.S. 126, 59) avviker refrängens första takt:

hej sjung hopp fa-di hopp fa-di-

fra - di - ra - di fa - di - ra - di ral - lan rej, sjung fri - di - ra - di ral - lan
 rej. Och lil - la båtsman tap - pa - de och skö - na jungfrun vann.

q. *Öb, Replot.*Sj. *Herman Rönn* («Hårrback Herrin»).

Uppt. V. Sjöberg 1904.

Den för - ste goll - tan - nen i äp - pe - le - bä - garn sprang, och
 lil - la båts - man tap - pa - de och skö - na jom - fran vann. Sjong
 hopp fa - di - ral - le ral - lal - lej, sjong hopp fa - di - ral - lal - lej. Och
 lil - la båts - man tap - pa - de och skö - na jom - fran vann.

r. *Åb, Houtskär, Sördö.*Sj. *Karolina Lindholm*, f. 1847.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Den för - ste goll - tan - nen i äp - pe - le - bä - garn sprang, och
 lil - la båts - man tap - pa - de och skö - na jom - fran vann. Sjong
 hopp fa - di - ral - le ral - lal - lej, sjong hopp fa - di - ral - lal - lej. Och
 lil - la båts - man tap - pa - de och skö - na jom - fran vann.

s. *Åb, Houtskär, Sördö.*Sj. *Fredrik Lindholm*, f. 1851.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Den för - ste goll - tan - nen i äp - pe - le - bä - garn sprang, och
 lil - la båts - man tap - pa - de och skö - na jom - fran vann. Sjong
 hopp fa - di - ral - le ral - lal - lej, sjong hopp fa - di - ral - lal - lej. Och
 lil - la båts - man tap - pa - de och skö - na jom - fran vann.

- TEXT.** A. HI, S.L.S. 82, 115.
Översikt. B. PO, Nyl. III, 59. (b)
 C. BO, B. A. 12, 139.
 D. KO; KÖ, S.L.S. 383, 49. (e); även S.L.S. 14, 12.
 E. PA, S.L.S. 16, 142. (l)
 F. EN, Nyl. III, 61; I. N. E. Borenius-Lähteenkorvas saml.; även Nyl. Alb. VI, 223. (h)
 G. »Lille båtsman och jungfrun» HI, S.L.S. 367, 134.
 H. TÖ, S.L.S. 508, 83.
 I. EE, S.L.S. 47, 83.
 J. VÖ, S.L.S. 28, 254.
 K. Ni?, Svenssons saml. 3, 85.
 L. Helsingfors, Svenssons saml. 6, 41.
 M. KO, S.L.S. 508, 81.
 N. TÖ, S.L.S. 508, 78. (k)
 O. HO, S.L.S. 367, 142. (r, s)
 P. VÅ, I. N. E. Saml. O. A. (a)
 Q. FÖ-JO-LE, S.L.S. 46, 196.
 R. FB, I. N. E. S. Grönfors saml. (f)
 S. FÖ, S.L.S. 512, 68. (d)
 T. LF, S.L.S. 523, 70. (j)
 U. TJ, S.L.S. 1, 234.
 V. HO, S.L.S. 352, 93. (m)

Varianter.

A.

Hitis, Rosala. Sj. M. L. Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Och jungfrun satt i kammaren och sydde gull på skinn, så kommo där en båzman, där junkandes därin.
— men de spelte, de spelade gulltärning —
2. »Och hör du lilla båzman vad jag vill säga dig:
Vill du kom och spela gulltärning med mig?»
3. Och huru kan jag spela gulltärning med dig, jag haver intet röde gull att sätta emot dig.»
4. »Och sätt du upp din valmadsjacka grå, och däremot så sätter jag min gullstolar två.»
5. Första gulltärning på raffelbordet rann, och sköna jungfrun tappade och lilla båzman vann.
6. »Och hör du lilla båzman vad jag vill säga dig:
Vill du kom och spela gulltärning med mig?»
7. »Och huru kan jag spela gulltärning med dig, jag haver intet röde gull att sätta emot dig.»
8. »Och sätt upp dina gamla skor, däremot så sätter jag min ära och min tro.»
9. Andra gulltärning på raffelbordet rann, lilla båzman tappade och sköna jungfrun vann.
10. Och hör du lilla båzman vad jag vill säga dig:
»Har du lust att spela gulltärning med mig?»
11. »Och huru kan jag spela gulltärning med dig, jag haver intet röde gull att sätta emot dig.»
12. »Och sätt du upp din ära och din tro, och däremot så sätter jag min mödom så god.»

13. Tredje gulltärning på raffelbordet rann,
sköna jungfrun tappade och lilla båsmannen vann.
14. »Och hör du lilla båsmannen, skynda dig från mig,
hästar och vagnar dem vill jag giva dig.»
15. »Hästar och vagnar dem får jag hur jag kan,
men jungfrun behåller jag, som jag med tärning vann.»
16. »Och hör du lilla båsmannen, du skynda dig från mig,
en silkessydder skjorta den vill jag giva dig.»
17. »Din silkessyddda skjorta den får jag hur jag kan,
men jungfrun jag behåller, som jag med tärning vann.»
18. »Och hör du lilla båsmannen, du skynda dig från mig,
mitt halva faders rike det vill jag giva dig.»
19. »Ditt halva faders rike det får jag hur jag kan,
men jungfrun jag behåller, som jag med tärning vann.»
20. Och jungfrun gick till fönstret,
hon kammade sitt hår:
»Gud nåd mig stackars flicka, hurudant giftermål jag får.»
21. Och båsmannen gick på golvet, han vred uppå sitt svärd:
»Du får ett sådant giftermål du aldrig vore värd.»
22. Och båsmannen han kläder av sin valmadsjacka grå,
därunder har han kläder med gullgaloner på.
23. »Och jag är ingen båsmannen, fast ni nu tycker så,
jag är den unga konungsson som i riket månede gå.»
24. »Är du den unga konungsson, som i riket månede gå,
hela mitt hjärta det skall du visst få.»
— men de spelte, de spelade gulltärning —

B.

Pojo.

1. Jungfrun satt i kammaren och trädde guld på skinn,
så kom lilla båtsmannen slankandes därin.
— men de spelte,
och de spelade guldtärning —
2. »Hör du lilla båtsmannen vad jag nu säger dig:
Och vill du kom och spela guldtärning med mig?»
3. »Väl kunde jag komma och spela guldtärning med dig,
men jag har inte röda guld att sätta emot dig.»
4. »Du får sätta opp din vadmalströja grå,
och däremot så sätter jag min sidentröja blå.»
5. Första guldtärning på raffelbordet rann,
lilla båtsmannen tappade och sköna jungfrun vann.
6. »Nu får du sätta opp dina vadmalbyxor grå,
och däremot så sätter jag en sidenklädning blå.»

7. Andra guldtärning på raffelbordet rann,
lilla båtsman tappade och sköna jungfrun vann.
8. »Nu så får du sätta opp dina utslitna skor,
och däremot så sätter jag båd ära och tro.»
9. Tredje guldtärning på raffelbordet rann,
sköna jungfrun tappade och lilla båtsman vann.
10. »Ack hör du lilla båtsman, du skilj dig ifrån mig,
en silkestickad skjorta den vill jag giva dig.»
11. »En silkestickad skjorta den får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun jag med guldtärning vann.»
12. »Ack hör du lilla båtsman, du skilj dig ifrån mig,
guld och gröna ängar det vill jag giva dig.»
13. »Guld och gröna ängar det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun jag med guldtärning vann.»
14. »Hör du lilla båtsman, du skilj dig ifrån mig,
sju skepp i floden det vill jag giva dig.»
15. »Sju skepp i floden det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun jag med guldtärning vann.»
16. »Ack hör du lilla båtsman, du skilj dig ifrån mig,
min faders halva rike det vill jag giva dig.»
17. »Din faders halva rike det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun jag med guldtärning vann.»
18. Jungfrun går i kammaren och trasslar upp sitt hår:
»Gud nåd mig stackars flicka vad giftismål jag får.»
19. Båtsman går i kammaren, han klappar på sitt svärd:
»Du får ett bättre giftismål, som du ej vore värd.»
20. »Är du bästa konungadotter, som på golvet går,
så är jag den bästa konungason, som i Österrike står.»
21. »Ja, är du bästa konungason i Österrike står,
så vill jag ge min mödom, ack, om jag hade två.»
— men de spelte,
ja de spelade guldtärning —

C.

Borgå, Storpellinge. Ur Karl Johan Andersson Brandts visbok, dat. 1860 ff.

1. Jungfrun satt i en stor sal vid gröna silfverbordet.
Så kommer der en båttsman in och hälsade godmåren.
— sjung hopp fadiralla i ralljo —
Han hälsade godmåren.
2. »Men hör du liten båtsman et vad jag säger dig,
vill du koma och spela gultärning med mig?»
3. Och första gultärningen på raffelbordet ran,

- då siöna jumfrun tappade och unga båtsman vann. ett stenhus uti Norgi det vill jag gifva dig.»
4. Och andra gultärningen på raffelbordet rann,
då unga båtsman tappade och syöna jungfrun van. 11. »Ett stenhus uti Norie det tar jag när jag kan,
men jag tar sjöna jungfrun som min gultärning vann.»
5. När tredie gultärningen på raffelbordet rann,
då syöna jungfrun tapade och unga båtsman vann. 12. »Men hör du liten båtsman ett vad jag säger dig,
et linjeskepp i Sverie det vill jag gifva dig.»
6. »Men hör du liten båtsman et vad jag säger dig,
en silken syder syorta det vil jag gifva dig.» 13. »Ett linjeskepp i Sveri det tar jag [när jag] kan,
men jag tar syöna jungfrun som min gultärning vann.»
7. »En sylker syder syorta det tar jag när jag kan,
men jag tar syöna jungfrun som min gultärning vann.» 14. »Men hör du liten båtsman ett vad jag säger dig,
mitt halfva faders rike det vil jag gifva dig.»
8. »Men hör du liten båtsman et vad jag säger dig,
grå hästen och gulsalen den vill jag gifva dig.» 15. »Ditt halfva faders rike det tar jag när jag kan,
men jag tar sjöna jungfrun som min gultärningen vann.»
9. »Grå hästen och gulsalen den tar jag när jag kann,
men jag tar syöna jungfrun som min gultärning vann.» 16. Jungfrun gick på golfvet och kammade sitt hår.
Båtsman gick på golfvet och blankade sitt svärd.
10. »Men hör du liten båtsman et vad jag säger dig, 17. »Gudnåde mig stackar qvinna hur sånt giftermål jag får!«

D.

Korpo, Österskär. Sj. Anna Johansson, f. 1874, (Texten ur sångerskans farfars visbok. Uppt. Greta Dahlström 1925.

1. Jungfrun satt i kammaren och sydde guld på skinn.
Då kom där en båtsman lultandes in.
— de lekte, de spelte guldärning — 3. »Sätt du upp din gröna tröja och din hatt,
jag sätter upp min ära, den tar du aldrig fatt.»
2. »Hör du liten båtsman, kom spela guldärning med mig.»
»Var tar jag nu guld det att sätta emot dig?» 4. Första gången tärningen på tavelbordet rann,
unga båtsman tappade och sköna jungfrun vann.

5. Andra gången tärningen på tavelbordet rann,
unga båtsman tappade och sköna jungfrun vann.
6. Tredje gången tärningen på tavelbordet rann,
sköna jungfrun tappade och unga båtsman vann.
7. »Ack hör du liten båtsman, du rese väl från mig!
En silversydder skjorta jag giva vill åt dig.»
8. »En silversydder skjorta, den får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun, som jag med guldtärning vann.»
9. »Ack hör du liten båtsman, du rese väl från mig!
En häst och guldsal det vill jag giva dig.»
10. »En häst och guldsal, det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun, som jag med guldtärning vann.
11. »Ack hör du liten båtsman, du rese väl från mig!
Det största skepp i floden, det vill jag giva dig.»
12. »Det största skepp i floden, det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun, som jag med guldtärning vann.»
13. »Ack hör du liten båtsman, du rese väl från mig!
Åtta tunnor guld jag giva vill åt dig.»
14. »Åtta tunnor guld, det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun, som jag med guldtärning vann.»
15. »Ack hör du liten båtsman, du rese väl från mig!
Mitt halva fadersrike jag giva vill åt dig.»
16. »Ditt halva fadersrike, det får jag hur jag kan,
men jag tar sköna jungfrun, som jag med guldtärning vann.»
17. Och båtsman han gångar sig allt upp med golvet fram,
och drager upp sin värja och säger:
»Det är skam.
18. Jag är väl ingen båtsman, fast er tyckes så,
jag är den yppersta konung, som i riket går.»
19. »Är du den yppersta konung som i England månd gå,
så skall du få min ära, fast den var tju-gutvå.»

E.

Pargas. Uppt. Karl Ekman 1890.

1. Jungfrun satt på trappan och sydde guld på skinn,
så kommo där en båtsman, som ville där gå in,
— hej, sjung hopp fadirallallej, hej sjung hopp fadirallallej —
som ville där gå in.
2. »Hör du liten båtsman vad jag dig säger nu,
har du lust till att spela på gulltärningar med mig?»
3. »Ja väl så kan jag spela på gulltärningar med dig,
men jag haver ingenting att sätta emot dig.»

4. »Sätt du upp din vadmalsjacka
grå,
däremot så vill jag sätta upp min siden-
klädning blå.»
5. Första gulltärningen på taffel-
bordet rann,
lilla båtsman spelade och sköna jung-
frun vann.
6. »Och hör du liten båtsman vad
jag dig säger nu,
har du än lust att spela på gulltärningar
med mig?»
7. »Ja väl så kan jag spela på gull-
tärningar med dig,
men jag haver ingenting att sätta emot
dig.»
8. »Sätt upp din trasiga hatt,
däremot vill jag sätta upp min guldbe-
pyrda sko.»
9. Andra gulltärningen på taffel-
bordet rann,
lilla båtsman spelade och sköna jung-
frun vann.
10. »Och hör du liten båtsman vad
jag dig säger nu,
har du än lust att spela på gulltärningar
med mig?»
11. »Ja väl så kan jag spela på gull-
tärningar med dig,
men jag haver ingenting att sätta emot
dig.»
12. »Sätt du upp din lappiga sko,
däremot så vill jag sätta upp min ära
och min tro.»
13. Tredje gulltärningen på taffel-
bordet rann,
sköna jungfrun spelade och lilla båts-
man vann.
14. »Och hör du lilla båtsman, du
gångar ifrån mig,
en silkesstickad skjorta så vill jag giva
dig.»
15. »En silkesstickad skjorta den får
jag hur jag kan,
men jag skall ha den jungfrun, som jag
med tärning vann.»
16. »Och hör du liten båtsman, du
gångar ifrån mig,
mitt gullskepp i floden så vill jag giva
dig.»
17. »Ditt gullskepp i floden det får
jag hur jag kan,
men jag skall ha den jungfrun, som jag
med tärning vann.»
18. »Och hör du liten båtsman, du
gångar ifrån mig,
min faders hela rike det vill jag giva
dig.»
19. »Din faders hela rike det får jag
hur jag kan,
men jag skall ha den jungfrun, som jag
med tärning vann.»
20. Jungfrun stod i kammaren och
kammade ut sitt hår:
»Gud nåde mig stackars flicka, hudant
giftermål jag får.»
21. Båtsman går i kammaren, han
klappar på sitt svärd:
»Du får ett bättre giftermål, som du ej
vore värd.»
22. »Jag är visst ingen båtsman, fast
eder tyckes så,
jag är en prins från Engeland, som jung-
frun här kan få.»
23. »Ja, är du en prins från Enge-
land, som du här säga må,
så vill jag ge min mödom, ack om jag
hade två.»
— hej, sjung hopp fadirallallej, hej sjung
hopp fadirallallej —
Ack om jag hade två.

F.

Ekenäs skärgård. Sj. H. Åkerman, Borgå (lärt visan av en soldat Lilja från Ekenäs skärgård). Uppt. A. A. Borenius 1879.

1. »Hör du nu becki båtsman, va ja nu säger dig.
vill du inte spela gulltärning med mig?»
— hej hopp fadirallallej, hej fadirallal-
lallallej —
Gulltärning med mig.
2. »Spela gulltärning med dig?
Men jag har ju ingenting att sätta opp
mot dig.»
3. »Sätt du opp din jacka, så ny och
vacker och blå,
och däremot jag sätter opp min siden-
kjortel blå.»
4. När tärningen första gången på
raffelbrädet rann,
becki båtsman tappade och sköna jung-
frun vann.
5. »Hör du nu becki båtsman, va ja
nu säger dig,
vill du inte spela gulltärning med mig?»
6. »Spela gulltärning med dig?
»Men jag har ju ingenting att sätta opp
mot dig.»
7. »Sätt du opp din mössa, så ny och
vacker och go,
och därimot ja sätter opp min gullbro-
derta sko.»
8. När tärningen för andra gången
på raffelbrädet rann,
becki båtsman tappade och sköna jung-
frun vann.
9. »Hör du nu becki båtsman, va ja
nu säger dig,
vill du inte spela gulltärning med mig?»
10. »Spela gulltärning med dig?
»Men jag har ju ingenting att sätta opp
mot dig.»
11. »Sätt du opp din klocka, så ny
och vacker och go,
och därimot ja sätter opp min ära och
min tro.»
12. När tärningen för tredje gången
på raffelbrädet rann,
sköna jungfrun tappade och becki båts-
man vann.
13. »Hör du becki båtsman, du gange
ifrån mig,
grå hästen och gullsadelen dem vill jag
ge åt dig.»
14. »Grå hästen och gullsadelen den
får jag som jag kan,
men jag vill ha din jungfrudom den jag
på tärning vann.»
15. »Hör du nu becki båtsman, du
gange ifrån mig,
ett skepp allt uti floden det vill jag ge
åt dig.»
16. »Det skeppet uti floden det får
jag som jag kan,
men jag vill ha din jungfrudom, som jag
på tärning vann.»
17. »Hör du becki båtsman, du gange
ifrån mig,
mitt faders halva rike det vill jag ge åt
dig.»
18. »Ditt halva faders rike det får
jag som jag kan,
men jag vill ha din jungfrudom, som jag
på tärning vann.»
19. Men jag är ingen becki båtsman,
fast kanske jag synes så,
jag är den störste konungason som på
jorden mände gå.»
20. »Är du den störste konungason
som på jorden mände gå,
så skall du få min jungfrudom, ja, om
den vore två.»
— hej hopp, fadirallallej, hej hopp, fadi-
rällallallej —
Ja, om den vore två.

G.

Hitis, Bolax. Ur F. B. Grönings visbok, dat. 1873. Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. »Och hör du, lille båtsman, vad jag dig säga må.
Vill du nu kom och spela guldtärningen med mig?»
— hej sjung hopp fallerallallej, hej sjung hopp fallerallallej —
Guldtärningen med mig.
2. »Väl så kan jag spela guldtärningen med dig,
men intet haver jag till att våga emot dig.»
3. »Vill du nu sätta upp din vadmalströja grå,
så skall jag sätta upp min silkesklädning blå.»
4. Första guldtärningen som på tavlbordet rann,
lilla båtsman tappade och sköna jungfrun vann.
5. »Vill du nu sätt upp dina gamla par skor,
så skall jag sätta upp min ära och min tro.»
6. Andra guldtärningen som på tavlbordet rann,
sköna jungfrun tappade och lilla båtsman vann.
7. »Och hör du, lille båtsman, du gånger ifrån mig.
Ett par silkessticka strumpor, det vill jag giva dig.»
8. »Ett par silkessticka strumpor det får jag hur jag kan,
men sköna jungfrun tager jag, den jag med tärningen vann.»
9. »Och hör du lille båtsman, du gånger ifrån mig.
En silkessydder skjorta det vill jag giva dig.»
10. »En silkessydder skjorta det får jag hur jag kan,
men sköna jungfrun tager jag, den jag med tärningen vann.»
11. »Och hör du lille båtsman, du gånger ifrån mig.
Min rödaste gullkrona den vill jag giva dig.»
12. »Din rödaste gullkrona den får jag hur jag kan,
men sköna jungfrun tager jag, den jag med tärningen vann.»
13. »Och hör du lille båtsman, du gånger ifrån mig.
Grå hästen och guldsadlen den vill jag giva dig.»
14. »Grå hästen och guldsadlen den får jag hur jag kan,
men sköna jungfrun tager jag, den jag med tärningen vann.»
15. »Och hör du lille båtsman, du gånger ifrån mig.
Mitt halva fadersrike, det vill jag giva dig.»
16. »Ditt halva fadersrike det får jag hur jag kan,
men sköna jungfrun tager jag, den jag med tärningen vann.»
17. Jag är väl ingen båtsman, fastän du tänker så,
jag är den största konungsson, som uti rikena går.»
18. »Är du den största konungsson, som uti rikena går,
så får du nog min ära, ja, om jag hade tro.»
— hej sjung hopp fallerallallej, hej sjung hopp fallerallallej —
Ja, om jag hade tro.

H.

Tövsala, Kalsor. Ur Hanna Nyroos vishäfte. Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

1. Det satt en unger jungfru och
sydde silke fin,
så kom en liten sjöman och titta därin.
— sjung fadiralla rallalej, sjung fadi-
ralla rallalej —
Så kom en liten sjöman och tittade därin.
2. »Ack hör du, sjöman lilla, vad jag
vill säga dig.
Har du ej lust att spela guldärningar
med mig?»
3. »Nog har jag lust att spela guld-
ärningar med dig,
men jag har icke rödan gull att sätta
upp mot dig.»
4. »Sätt hit din valmadströja, din
valmadströja god,
mot den så vill jag sätta min sidenklän-
ning blå.»
5. Den första gullärningen på spele-
bordet rann,
och lilla sjöman tappade och sköna
jungfrun vann.
6. »Sätt hit dina silverspänn du har
i dina skor,
mot dem så vill jag sätta min ära och
min tro.»
7. Den andra gullärningen på spele-
bordet rann,
den sköna jungfrun tappade och liten
sjöman vann.
8. »En silkesstickad skjorta den vill
jag giva dig,
blott du nu aldrig mera vill tänka uppå
mig.»
9. »En silkesstickad skjorta den tar
jag när jag kan,
men jag vill ha den jungfrun, som jag
med tärning vann.»
10. »Det största skepp i Nordsjön
det vill jag giva dig,
blott du nu aldrig mera vill tänka uppå
mig.»
11. »Det största skepp i floden det
tar jag när jag kan,
men jag vill ha den jungfrun, som jag
med tärning vann.»
12. »Mitt halva faders rike det vill
jag giva dig,
blott du nu aldrig mera vill tänka uppå
mig.»
13. »Ditt halva faders rike det tar
jag när jag kan,
men jag vill ha den jungfrun, som jag
med tärning vann.»
14. Jungfrun går i kammaren och
kammade sitt hår:
»Gud nåde mig, arma flicka, sådant gif-
termål jag får!»
15. Sjöman går i kammaren och
svänger med sitt svärd:
»Du får ett bättre giftermål än — den
du är värd.»
16. Jag är ej någon sjöman, fast jag
nu ser så ut.
Jag är den yngsta kungen, som ut ur
England går.»
17. »Är du den yngsta kungen, som
ut ur England går,
då skall du få min oskuld, min kärlek
och min tro.»
— sjung fadiralla rallalej, sjung fadi-
ralla rallalej —
Då skall du få min oskuld, min kärlek
och min tro.»

I.

Esse. Uppt. J. Finnäs 1894.

1. »Ack, hör du liten båtsman, vad jag vill säga dig, du vågar ej att spela guldtärningen med mig.»
»Men jag har ej röda guld att sätta emot dig.»
2. »Du sätter upp din tröja och vimpelen den blå, jag sätter upp min jungfrudom, fast jag är sjutton år.»
3. Den första guldtärningen på spelbordet rann, sköna jungfran tappade och lilla båtsman vann.
4. Den andra guldtärningen på spelbordet rann, den sköna jungfran tappade och lilla båtsman vann.
5. Den tredje guldtärningen på spelbordet rann, sköna jungfran tappade och lilla båtsman vann.
6. »Och hör du lilla båtsman, du gångandes från mig, sju skepp i starka floder, dem vill jag giva dig.»
7. »Sju skepp i starka floder, dem tar jag när jag kan, men jag skall ha din jungfrudom, som jag på tärning vann.»
8. »Och hör du liten båtsman, du gångandes från mig, guld och gröna skogar, det vill jag giva dig.»
9. »Guld och gröna skogar, dem tar jag när jag kan, men jag skall ha din jungfrudom, som jag på tärning vann.»
10. »Ack, hör du liten båtsman, du gångandes från mig, min faders halva rike det vill jag giva dig.»
11. »Din faders halva rike, det tar jag när jag kan, men jag skall ha din jungfrudom, som jag på tärning vann.»
12. Jungfran gick i kammaren och kammar ned sitt hår:
»Gud nåde och beskydde mig för giftermål.»
13. Och båtsman gick kring golvet och blänkte med sitt svärd:
»Jag är väl ingen båtsman, fast du väl tänker så, jag är den bästa konungason, som utav England går.»
14. »Är du den bästa konungason, som utav England går, så giver jag min jungfrudom, om jag dem hade två.»

J.

Vörå. Uppt. M. Thors 1892.

1. Jungfrun satt i kammaren och sydde guld på sig.
Hon såg en båtsman, hon bad honom stiga in.
— sjung hefadoredora hurra —
2. Hon såg en båtsman och bad honom stiga in.
»Vill du kasta gulltärningar med mig?»
3. Och första gulltärningen på raffelbordet rann, och sköna jungfrun tappade och lilla båtsman vann.
4. »Och hör nu lilla båtsman, får jag nu säga dig, den gullsadlade hästen den vill jag giva dig.»

5. »Den gullsadlade hästen, den tar jag när jag kan, men jag tager sköna jungfrun, som jag med gulltärningen vann.»
6. »Och hör du lilla båtsman, får jag nu säga dig, det gångar ett gullskepp i floden, det vill jag giva dig.»
7. »Det sköna gullskeppet, det tar jag när jag kan, men jag tager sköna jungfrun, som jag med gulltärning vann.»
8. »Och hör du lilla båtsman, får jag nu säga dig, min faders halva rike det vill jag giva dig.»
9. »Din faders halva rike, det tar jag när jag kan, men jag tager sköna jungfrun, som jag med gulltärningen vann.»
10. Båtsman gick kring golvet med ett svärd:
»Gud nåde dig arma flicka för ett sådant giftermål.»
11. »Du får ett sådant giftermål du aldrig är värdig att få, jag är visst ingen båtsman, jag är den yngsta kungason, som från England går.»
12. »Är du den yngsta kungason, som ifrån England går, så skall du ha min mödom, om jag ock hade två.
— sjung hefadoredora hurra —

OTRYCKTA K. (str. enl. A: 2, 3, 4 a, 5—7, 8 a, 9—13, 14 a, 15 a, 14, 15, 18, 19, 23, 24). Ur Albin Svanbäcks vishäfte 1900. Uppt. A. P. Svensson.

L. (2—7, 12, 9—11, 8, 13—15, 14 a, 15 a, 18, 19, 23, 24). Helsingfors. Handskrivet ark, dat. 1892. Uppt. A. P. Svensson.

M. (1, 2, 3⁴, 5, 9, 13, 16, 17, 14, 15, 14 a, 15 a, 18—21, 23, 24). Korpo, Ävenor. Sj. Lotta Sundell, f. 1861. Uppt. A. Adolfsson 1928.

N. (1—3, 12, 5, 16, 17, 9, 14 a, 15 a, 13, 18—21, 23, 24). Tövsala, Kalsor. Sj. Charlotta Vesterberg, f. 1873. Uppt. A. Adolfsson 1928.

O. (2, 3, 5, 9, 13, 14 a, 15 a, 18 a, 19 a, 18—21, 23, 24). Houtskär, Sördö. Ur Fredrik Lindholms visbok. Uppt. G. Dahlström 1924.

P. (1, 5, 9, 13, 14 a, 15 a, 16 a, 17 a, 18 a,

19 a, 18, 19, 23, 24). Vårdö, Lövdö. Sj. Serafina Björklund. Uppt. Otto Andersson. Q. (5, 9, 13, 14 a¹⁴ b¹, 15 a, 18² 18 b¹, 19—21, 23, 24, 24 a). Föglö—Jomala—Lemland. Uppt. J. A. Sjöblom 1894.

R. (5, 9, 13, 14 a, 15 a, 18—21, 23, 24). Finby, Pettu. Sj. Tilda Troberg. Uppt. Saga Grönfors 1931.

S. (1, 2, 12, 5, 9, 13, 20). Föglö, Horscholma. Sj. Alma Fellman, f. 1878. Uppt. A. Adolfsson 1929.

T. (2, 3, 8, 5, 9, 13, 18, 19, 23, 24). Lappfjärd, Dagsmark. Sj. Adelina Lillkull, f. 1876. Uppt. A. Adolfsson 1930.

U. (5, 9, 13, 16, 14, 14 a, 18, 19, 23). Terjärv. Sj. Anders Fors. Uppt. John Holgers 1882.

V. (1, 12). Houtskär, Bastvik. Sj. Mathilda Andersson, f. 1849. Uppt. G. Dahlström 1923.

Avvikelser i K—V enligt A.

¹ och trädde guld p. s. V — ¹ S. som d. e. unger båtsman tultandes d. S; [där] taltandes in P; Då kommer . . . M; en båtsman, den bad hon stiga in M, N, V.

² Ack . . . K, N; hör du becki båtsman K, T; h. d. liten båtsman L, N, O; unge båtsman S; v. j. nu säger dig K, S, T; v. j. dig säga vill L — ² (Säg) vill du inte spela . . . K, S, T; Och v. d. här s. gulltärnin-

gar m. mig L; V. d. nu k. spela N; Om du har lust att spela O; gulltärningen . . . N, O; Har du lust att spela . . . M.

³ Ja, nog så kan . . . O; Nog kunde jag väl spela K, T; Visst kan jag här spela . . . L; Nog kan jag komma spela . . . N; gulltärningar L — ³ Men intet har jag till att . . . L; Jag har ej guld och silver att . . . M; Men j. har i. rödan gull . . . N; Men j.

har ju rakt inte(t) att s. opp mot d. K, T; Men varje spel vi spelar här så tappar jag för dig O.

4¹ O. sätter d. opp din beckitröja blå L — 4² Så s. j. opp min kappa så grå L; Men jag sätter min hatt och rock och du sätter din sidenmantel blå M.

4 a Så sätt då opp din mössa, så ny och fin och god, så sätter jag upp min guldbeprydda sko K.

5¹ F. gulltärningen K, M, N, Q, R, T; Den f. gulltärningen L, O; Den f. gulltelning P; Första gången tärningen S; som på taffelbordet N; taffelbordet K, P, Q, R; tappelbordet M, S; tavelbordet O; silverbordet L; sorgebordet T — 5² Så tappade s. j. och . . . M; Som s. j. spelade o. sköna b. v. Q; [och] unge b. v. S; och becki b. v. T; Beckibåtsman t. K; Och lilla båtsman t. U; Då tappade lilla båtsman N; tappa P; Där spelte liten båtsman L; Liten båtsman spelade men sköna jungfrun vann R; och sköna jungfrun vann K, L, N, U.

6 Str. 2 *upprepas* i K, L.

7 Str. 3 *upprepas* i K, L.

8¹ Sätt u. din vackra tröja och silverbeslagna skor T; Och sätter du opp dina silverspända skor L — 8² Och d. s. s. j. all heder och all tro T; [Däremot] L.

8 a Så sätt nu upp din tröja, så ny och fin och god, så sätter jag upp min sidenkjortel blå K.

9¹ *enligt* 5¹ K—U—9² *vers* 5² *upprepas* i K, L, N, O, S, T; Så tappade lilla båtsman och . . . M; Sköna jungfrun tappa(de) P, U; sköna jungfrun spelade men liten båtsman v. R; och lilla båtsman vann P, U; Som sköna båtsman spelade och sköna jungfrun vann Q.

10 Str. 2 *upprepas* i K, L.

11 Str. 3 *upprepas* i K, L.

12¹ Så sätt då opp din jacka, så ny och fin och god K; Ja, sätter du din skjorta, också din gamla hatt N; Sätt d. u. din tröja och din gråa hatt S; Jag sätter upp min tröja därtill min gamla hatt V — 12² Så sätter jag upp min ära och min tro K; Så s. j. m. mödom som jag N; Och du sätter upp din mödom den du V; en gång har haft N, V; Jag sätter upp min mödom den tar du aldrig fatt S.

13¹ *enligt* 5¹ K—U—13² *vers* 5² *upprepas* i M, O, S, T; *vers* 9² *upprepas* i P, R, U; Då tappade sköna jungfrun och . . . N; Där spelte unga jungfrun men liten b. v. L; becki båtsman v. K; Som sköna båtsman spelade och sköna båtsman v. Q.

14¹ Ack h. d. becki b. K; liten båtsman L, P; Nej kära l. b. ej gå än ifrån m. U; gå genast bort f. m. K; du gånge nu f. m. L; om du gångar ifrån m. M — 14² H. o.

gullsadlar U; Grå hästen och (med) gullsadeln K, L; Grå hästen o. gullsadeln så. . . M; den månd j. g. d. L.

14 a¹ *vers* 14¹ *upprepas* i K—M, U; Hör du liten båtsman N—P, R; du gångar ifrån mig P; du går ju ifrån mig N; vad jag vill säga dig O — 14 a² Ett skepp uti floden Q; Ett skepp i vida floden K; Skeppet uti floden U; Det bästa skepp i floden R; Ett seglande skepp i floden O; Ett gångande skepp i floden L; Skeppet som i floder går P; Sju gångande skepp i Nordsjön M; Tre största skepp i Nordsjö N; det vill jag giva dig K, L, O—R, U; det vill jag ge åt dig N.

14 b¹ Och hälften av vad jag äger blott du övergiver mig Q.

15¹ *Resp. föremål* ur 14² *upprepas*; den f. j. som j. k. K; den tar j. när j. k. M; den passar jag ej på L — 15² Men jag vill hava jungfrun den jag . . . L; Men jag skall ha skön jungfrun . . . M; Men jag vill ha ditt hjärta s. j. på t. v. K.

15 a¹ *Resp. föremål* ur 14 a² *upprepas*; *enligt* 15¹ i K—M; det tar jag N; det får jag O—R; som jag kan N, Q; när jag kan O; hur jag kan P, R — 15 a² *enligt* 15² i K, L, M; Men jag skall ha den jungfrun N, Q; Men jag vill ha den jungfrun O; Men jungfrun jag behåller R; Jag tar väl sköna jungfrun när jag min gulltelning vann P; som jag med tärning vann N, Q, R; jag med guldärning vann O.

16¹ *vers* 14¹ *upprepas* i M, U; *vers* 14 a¹ *upprepas* i N — 16² Sju silversticka skjortor dem . . . U.

16 a¹ *vers* 14 a¹ *upprepas* i P — 16 a² Gull och gröna ängar det vill jag giva dig P.

17¹ *Resp. föremål* ur 16² *upprepas*; *enligt* 15¹ i M; *enligt* 15 a¹ i N — 17² *vers* 15² *upprepas* i M; *vers* 15 a² *upprepas* i N.

17 a¹ Gull och gröna ängar det får jag hur jag kan P — 17 a² *vers* 15² *upprepas* i P.

18¹ *vers* 14¹ *upprepas* i K—M, U; *vers* 14 a¹ *upprepas* i N—P, R; Hör du nu becki båtsman om du ej vill ha mig T—18² Min faders halva rike . . . N, O; Min faders halva hemman . . . T; Halva mitt fadersrike . . . U; Halva mitt rike . . . P.

18 a¹ *vers* 14 a¹ *upprepas* i P; Hör du liten båtsman du skyndar rätt från mig O — 18 a² Det största slott i riket O; Ett slott och en fästning P; det vill jag giva dig O, P.

18 b¹ Och allt vad . . . (*enl.* 14 b¹) Q.

19¹ *Resp. föremål* ur 18² *upprepas*; *enligt* 15¹ i K—M; *enligt* 15 a¹ i N—R; det tar jag . . . U — 19² *vers* 15² *upprepas* i K—M; *vers* 15 a² *upprepas* i N—Q; Men jag vill ha den jungfrun som . . . T; Men

jag skall ha den jungfrun för jag den tärning vann U.

19^a *Resp. föremål ur 18^a upprepas; enligt 15^a i O, P — 19^a vers 15^a upprepas i O, P.*

20¹ O. j. hon gångar sig åt kammaren M; J. går i kammaren N, R; J. går i kammar S; J. går på golvet O; J. låg på golvet Q; och krusar om s. h. M; och kammar upp s. h. N; h. kammar upp s. h. O; och löser upp s. h. R; och grät uti sitt kor Q — 20^a Gud nåde M—O; Gunå S; m. s. jungfru O; m. arma flicka Q; vad för ett giftermål j. f. M; för giftermål j. f. O; vad giftermål j. f. S; vad . . . R; sånt . . . Q.

21¹ Båtsmannen . . . Q; O. b. går på g. M—O, R; h. klingar i s. s. O; och klingar på s. s. M; och klinga med s. s. Q; och blänker på s. s. N; [han] blankar upp s. s. R — 21^a Du f. e. bättre g. N, R; Ja, d. f. bättre g. O; som du a. nånsin v. v. M; som nånsin du är v. N; än du är nånsin v. O; än som du v. v. R.

23¹ J. ä. väl i. b. N—P, R; J. ä. ju i. b. Q, U; Intet är jag en b. M; J. ä. ej becki b. K; J. ä. ingen becki b. L; fastän I [nu] t. s. P; fastän det tyckes s. K; fastän jag tyckes s. N; f. dig synes s. L; f. du detta tror Q; f. I mig kallen s. R; f. jungfrun t. s. M, O, U; Men hör du sköna jungfru om du ej vill ha mig T — 23^a Ty j. ä. kungens yngste son för England månne stå O; J. ä. ju äldste

prinsen från Englands huvudstad Q; Som är den yngsta prins s. uti England står T; yppersta (l. yngsta) konungason s. i England vara må N; yppersta konungaborg s. utav England går M; bästa kungason s. i Engeland månd gå U; förste k. i England m. g. L; största kungason på jorden m. g. K; enda kejsarson s. här i riket bor P; ypperst k. [som] . . . R.

24¹ *Upprepn. enl. 23^a i samtl. var. — 24^a Då (Så) skall du få min ära L, M, R; Så skall du få mitt hjärta Q; Så har du här mitt hjärta K; Så ger jag dig mitt hjärta T; Så skall du ha (få) min mödom N, O; Så skall du få äga mitt gullfärga hår P; ja (ack) om jag hade två K, M, N, Q, T; ja, fast jag hade två L; än om jag hade två O; fast jag hade tjugutvå R.*

24 a Är du den äldsta prinsen ifrån Londons stad, så skall du ha min oskuld, ja, om jag hade två Q.

Om kväde saknas i L; De spelte, de spelte g. R; De spelte, de spelte gulltelning P; De lekte, de spelte g. S; Hej sjung hopp fadirallallej, hej sjung fadirallallej V; Kom hej kom fadirallallej, hej kom . . . U; ;: Hej hopp fadirallallej ;: K, T; ;: Hej, hej fadirallallej ;: M; ;: Hej sjung fradirallallej ;: N; Hej sjung hoppfadiralla ;: Q; ;: Sjung hoppfadirallallej ;: O; halva versraden upprepas eft. omkv. i K, M—O, Q, T—V.